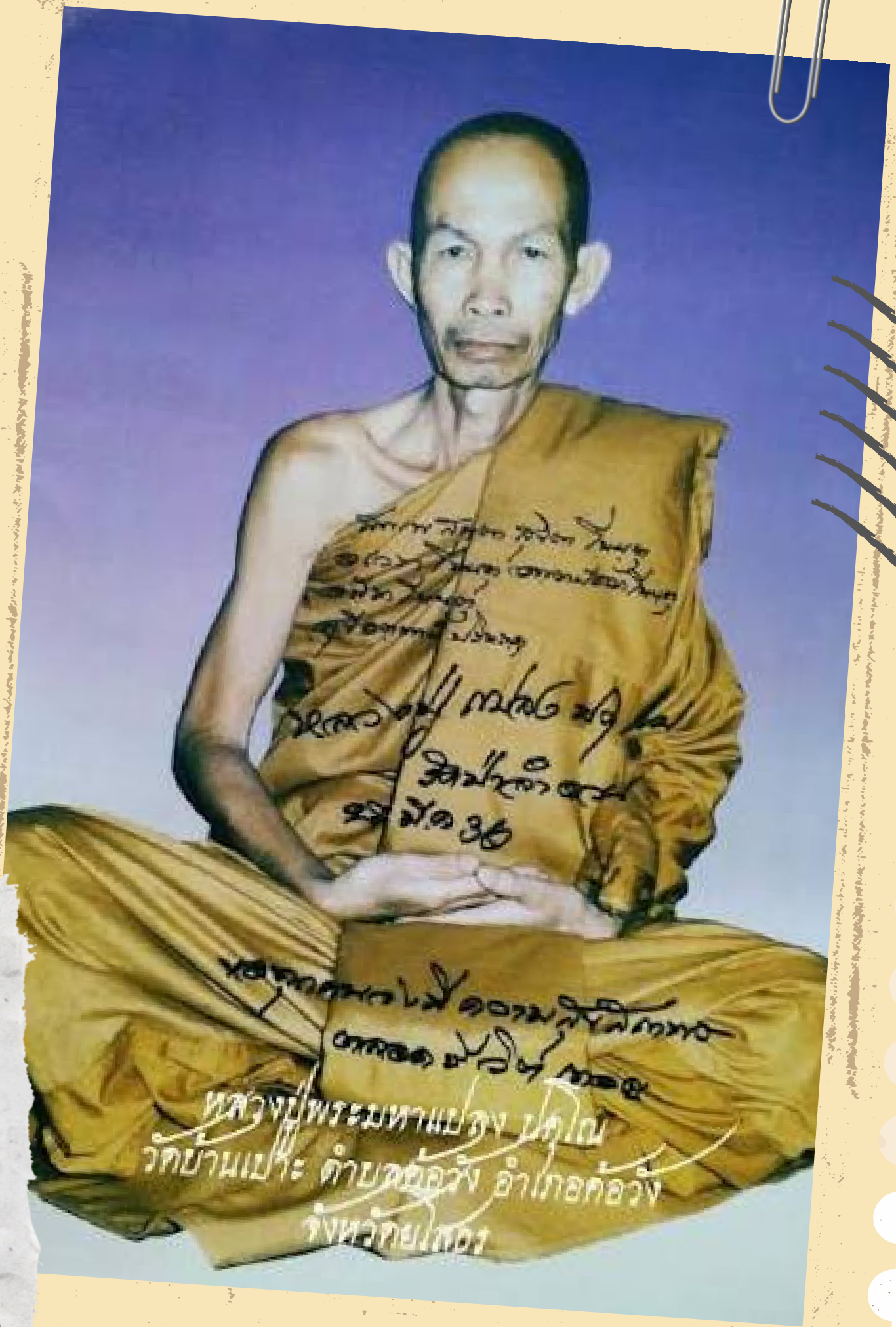

วัด บ้านเปาะ

ประวัติความเป็นมา

ชื่อ "บ้านเปาะ" หรือ "วัดบ้านเปาะ" มีที่มาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อมดั้งเดิมของท้องถิ่น ซึ่งคำว่า "เปาะ" ในภาษาท้องถิ่นอีสานมักอ้างอิงถึงชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง(ต้นเปาะ/ต้นไม้ที่แตกเปาะ)หรือลักษณะของพื้นที่ในอดีต

บทบาทและความสำคัญต่อชุมชน

- ศูนย์รวมจิตใจและศาสนา
พิธี: เป็นสถานที่จัดกิจกรรมทางศาสนา เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา (วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา/ออกพรรษา)

บทความรู้ เรื่อง: ประวัติและความสำคัญของวัดบ้านเปาะ

1. ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อวัด: วัดบ้านเปาะ
- ที่ตั้ง: บ้านเปาะ ตำบลค้อวัง อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร
- สังกัด: มหานิกาย

2. ประวัติความเป็นมา

วัดบ้านเปาะ เป็นวัดราษฎร์เก่าแก่และเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวบ้านเปาะและชุมชนใกล้เคียงในเขตอำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร ก่อตั้งขึ้นตามการขยายตัวของชุมชนในอดีต เพื่อให้ชาวบ้านได้มีสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาและทำบุญตักบาตรชื่อ "บ้านเปาะ" หรือ "วัดบ้านเปาะ" มีที่มาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์และสภาพแวดล้อมดั้งเดิมของท้องถิ่น ซึ่งคำว่า "เปาะ" ในภาษาท้องถิ่นอีสานมักอ้างอิงถึงชื่อต้นไม้ชนิดหนึ่ง (ต้นเปาะ/ต้นไม้ที่แตกเปาะ) หรือลักษณะของพื้นที่ในอดีต

3. บทบาทและความสำคัญต่อชุมชน

ศูนย์รวมจิตใจและศาสนพิธี: เป็นสถานที่จัดกิจกรรมทางศาสนา เช่น วันสำคัญทางพุทธศาสนา (วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา และวันเข้าพรรษา/ออกพรรษา) ศูนย์กลางศูนย์รวมวัฒนธรรมประเพณีอีสานสอง: ร่วมสืบสานประเพณีท้องถิ่นของชาวอีสาน เช่น งานบุญกุ่มข้าวโหล่ง งานบุญผะเหวด (มหาชาติ) และงานบุญสงกรานต์

การส่งเสริมการเรียนรู้และคุณธรรม: ในอดีตวัดทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการศึกษาของชุมชน และปัจจุบันยังคงเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านธรรมะ ค่านิยมอันดีงาม และศูนย์รวมการจัดกิจกรรมพัฒนาชุมชน ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาในพื้นที่

4. สิ่งก่อสร้างและเสนาสนะสำคัญ

- อุโบสถ / ศาลาการเปรียญ: สถานที่สำหรับพระสงฆ์ทำสังฆกรรม และใช้รองรับพุทธศาสนิกชนในการทำบุญฟังธรรม
- กุฏิสงฆ์: ที่พักอาศัยของพระภิกษุสามเณรผู้จำพรรษา
- เสนาสนะและบริเวณวัด: มีความร่มรื่น เหมาะแก่การปฏิบัติธรรมและทำจิตใจให้สงบ

ข้อคิดสำหรับการเรียนรู้: วัดมิใช่เพียงแค่สถานที่สำหรับพระสงฆ์จำพรรษาเท่านั้น แต่คือ "ศูนย์กลางของชุมชน" (บ้าน วัด โรงเรียน หรือ บวร) ที่ช่วยหล่อหลอมจิตใจ ค่านิยม และวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้มีความสมัคสมานสามัคคี

